

Sygn. akt IV U 288/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 16 października 2015 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania R. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 28 stycznia 2015 r. Nr (...)

w sprawie R. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje R. Z. prawo do emerytury od 01 stycznia 2015 r.

Sygn. akt IV U 288/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28.01.2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. działając na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1440) w zw. z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. nr 8 poz. 43) odmówił wnioskodawcy R. Z. przyznania prawa do emerytury. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podniósł, iż wnioskodawca nie wykazał, by na dzień 1.01.1999 r. posiadał 15-letni okres zatrudnienia w warunkach szczególnych.

Od decyzji tej odwołanie złożył R. Z., który wnosił o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury w wieku obniżonym. Odwołujący się domagał się, aby zaliczyć okresy jego zatrudnienia w (...) od 1.06.1976 r. do 31.03.1990 r. jako pracę w warunkach szczególnych mimo tego, iż nie posiada świadectwa wykonywania pracy w wyżej wymienionych warunkach. W przywołanym okresie ubezpieczony był zatrudniony jako traktorzysta w pełnym wymiarze czasu pracy (odwołanie k. 1-2).

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosił o jego oddalenie, przytaczając argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie k. 7-8).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony R. Z., ur. (...), złożył w dniu 8.01.2015 r. wniosek do pozwanego Oddziału ZUS o przyznanie mu prawa do emerytury. Wskazał w nim, iż nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego (wniosek k. 1-4 a. e.). Na podstawie przedłożonych dokumentów, organ rentowy przyjął, że wnioskodawca na dzień 1.01.1999 r. wykazał 25 lat, 5 miesięcy i 20 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym 10 lat, 8 miesięcy i 27 dni pracy w szczególnych warunkach. Do okresu pracy w warunkach szczególnych ZUS zaliczył ubezpieczonemu okres zatrudnienia w (...) od 9.04.1990 r. do 31.12.1998 r. oraz odbywanie służby wojskowej od 24.04.1974 r. do 16.04.1976 r. Zaskarżoną decyzją z dnia 28.01.2015 r. ZUS odmówił R. Z. przyznania prawa do emerytury w wieku obniżonym (k. 9 a. e.).

W toku postępowania odwoławczego ubezpieczony wniósł o zaliczenie jako pracy w warunkach szczególnych okresu od 1.07.1973 r. do 23.04.1974 r. oraz od 2.05.1976 r. do 31.03.1990 r., kiedy to pracował jako kierowca ciągnika w Spółdzielni Kółek Rolniczych w T. (protokół k. 12v)

Sąd ustalił, iż R. Z. w wyżej wymienionych okresach był zatrudniony w Spółdzielni Kółek Rolniczych w T. na stanowisku traktorzysty. Pracę tę wykonywał stale i w pełnym wymiarze, w ciągu całego roku. Do jego zadań należało wykonywanie prac polowych w okresie wiosenno-jesiennym. W okresie żniw R. Z. kierował również kombajnem. Zimą, ubezpieczony, jako kierowca ciągnika, zajmował się odśnieżaniem dróg oraz świadczył usługi transportowe na rzecz rolników m. in. przewoził mleko. Zakład pracy w którym pracował R. Z. w chwili obecnej nie istnieje (zeznania ubezpieczonego k. 12v-13, zeznania świadków: H. S. k.12v-13, J. T. k. 13, świadectwa pracy k. 5, 7 akt rentowych ZUS).

W ocenie Sądu Okręgowego, zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci zeznań ubezpieczonego oraz świadków jak również świadectw pracy wystawionych przez (...) w T. jest wystarczający do poczynienia ustaleń, iż ubezpieczony we wskazanych wyżej okresach wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy zatrudnienie na stanowisku kierowcy ciągnika. Wskazać należy, iż złożone zeznania są spójne, logiczne oraz wzajemnie się uzupełniają. Świadczenie H. S. i J. T. byli również zatrudnieni na stanowisku traktorzysty w (...) w T. w zbliżonym, co ubezpieczony okresie. Treść zeznań znajduje swoje potwierdzenie w wydanych przez (...) w T. świadectwach pracy. Zdaniem Sądu, przywołane dowody są przekonujące i pozwalają na przyjęcie, że wnioskodawca pracował w szczególnych warunkach, gdyż stanowisko kierowcy ciągnika zostało wymienione w załączniku do powołanego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r., w Wykazie A w Dziale VIII pod poz. 3. Fakt, iż ubezpieczony w okresie żniw zajmował się także kierowaniem kombajnem nie stoi na przeszkodzie kwalifikacji jego zatrudnienia jako pełnionego w warunkach szczególnych. W przywołanym załączniku pod wymienioną pozycją wskazano bowiem jako prace pełnione w warunkach szczególnych obok kierowcy ciągnika również zatrudnienie na stanowisku kierowcy kombajnów. Podkreślić również należy, iż samo nieprzedstawienie przez ubezpieczonego świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych nie może mieć decydującego znaczenia dla kwalifikacji zatrudnienia jako pełnionego we wskazanych warunkach.

Sumując wskazane okresy z czasem uznanym przez ZUS jako praca w warunkach szczególnych wskazać należy, iż łącznie R. Z. posiada ponad 15-letni okres pracy w wyżej wymienionych warunkach. Tym samym ubezpieczony spełnił wszystkie przesłanki do uzyskania prawa do emerytury w wieku obniżonym wymienione w art. 184 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, w zw. z § 2 ust. 1, § 3 i § 4 ust. 1 pkt 1 i 3 cyt. wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. Dlatego też zasadnym było, stosownie do treści art. 129 ust. 1. przywołanej ustawy, przyznanie R. Z. prawa do emerytury w wieku obniżonym od początku miesiąca, w którym złożył wniosek o dochodzone świadczenie.

W związku z powyższym, Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc, orzekł jak w sentencji.